

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **W. R.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 28 stycznia 2026 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie sędziego Sądu Najwyższego

z 4 listopada 2025 r., V KO 110/25,

o uznaniu za bezskuteczny wniosek o wznowienie postępowania zakończonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z 17 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa 352/20

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

[J.J.]

UZASADNIENIE

W związku z informacją wyznaczonego przez Sąd Najwyższy obrońcy z urzędu skazanego W. R. - o braku podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 17 lutego 2021 r., sygn. akt II AKa 352/20, , zarządzeniem sędziego Sądu Najwyższego z 17 września 2025 r. wezwano skazanego W. R. do przedłożenia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem odmowy przyjęcia jego osobistego wniosku.

Wezwanie to W. R. osobiście odebrał 23 września 2025 r.

W określonym terminie skazany nie uzupełnił braków formalnych, do których usunięcia został wezwany, w związku z czym zaskarżonym zarządzeniem uznano za bezskuteczny wniosek o wznowienie postępowania sporządzony przez skazanego W. R. .

Powyższe zarządzenie zostało zaskarżone przez skazanego, który nie formułując żadnych zarzutów, domaga się jak to ujął „uznania wniosku o wznowienie postępowania” sporządzonego przez niego i wyznaczenie lub sporządzenie tegoż wniosku przez adwokata z urzędu.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Wniesione zażalenie nie jest zasadne.

Analiza akt sprawy wskazuje, że - wobec złożenia przez wyznaczonego skazanemu obrońcy z urzędu opinii o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania – skazany został prawidłowo wezwany w trybie art. 120 § 1 k.p.k. do przedłożenia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego i podpisanego przez adwokata lub radcę prawnego z wyboru, w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania pod rygorem uznania osobistego wniosku skazanego za bezskuteczny. Wezwanie to skazany odebrał osobiście, jednak w określonym mu terminie wskazanych braków nie uzupełnił.

Przepis art. 120 § 2 k.p.k. przesądza bowiem wyraźnie, że w razie nieuzupełnienia przez wnoszącego pismo braku formalnego tego pisma w określonym mu w wezwaniu terminie, pismo takie uznaje się za bezskuteczne, co w realiach niniejszej sprawy oznaczało *de facto* odmowę przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania. O powyższym skutku skazany został pouczone w wezwaniu. W tej sytuacji w pełni prawidłowo w zaskarżonym zarządzeniu zastosowano unormowanie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k., nakazujące właśnie uznanie za bezskuteczne złożenie wniosku o wznowienie postępowania, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k. Wniesione zażalenie tej oceny zmienić nie może, skoro nie przedstawia ono jakichkolwiek argumentów wskazujących na nietrafność zaskarżonego zarządzenia, przy czym wskazać należy, że Sąd Najwyższy jest uprawniony jedynie do badania trafności decyzji o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie

postępowania a nie badania merytorycznych podstaw do wznowienia postępowania – do czego zmierza we wniesionym środku zaskarżenia skazany.

Mając powyższe okoliczności na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

[J.J.]

[a.ł.]

Małgorzata Bednarek